

Projekat je podržao:

**Pokrajinski sekretarijat za kulturu, javno
informisanje i odnose s verskim zajednicama
AP Vojvodine**

Prijatelji koncerta:

**Muzička omladina Novog Sada
Srpsko narodno pozorište
Vojvođanski simfonijski orkestra**

KONCERT

SIMFONIJSKI ORKESTAR AKADEMIJE UMETNOSTI UNIVERZITETA U NOVOM SADU

**Solista:
Petar Popović, flauta**

**Dirigent:
Andrej Bursać**

**Nedelja, 10. april 2022. godine u 20 časova
Sinagoga, Novi Sad**

PROGRAM:

V.A. Mozart:

Figarova ženidba, uvertira

V.A. Mozart:

Koncert za flautu i orkestar br. 2 D-dur, KV 314

Allegro aperto

Adagio ma non troppo

Allegro

P. I. Čajkovski:

Simfonija br. 5 e-mol, op 64

Andante - Allegro con anima

Andante cantabile, con alcuna licenza

Valse. Allegro moderato

Finale. Andante maestoso-Allegro vivace

Simfonija br. 5 u e-molu op. 64 Petra Iljiča Čajkovskog napisana je 1888. godine i pripada grupi kasnih simfonija 19. veka. Početna tiha melodija prvog stava *Andante - Allegro con anima* koju donosi klarinet, nalikuje pogrebnom maršu čiji ambijent pojačavaju gudači svirajući u niskom registru. Nakon nestajućeg marševskog *allegra* drugi stav, *Andante cantabile con alcuna licenza*, otvara horna melodijom čiji tmuran prizvuk još uvek ne pušta slušaoca da izađe van melanholičnog raspoloženja koje je postavljeno još na početku simfonije. Veseliju atmosferu donosi 3. stav *Valse – Allegro moderato* čiji plesni tempo oslobađa slušaoca dotadašnje melanholije, ali ne zadugo jer iako počinje u duru, ipak je većinom molskog prizvuka koji razigranu melodiju sputava u potpunom donošenju radosti. Četvrti stav *Andante maestoso – Allegro vivace* počinje preobraženom početnom temom iz melanholične u pokretnu, te prerasta u svečani trijumfalni marš kojim simfonija završava. Ovo veličanstveno delo, uz *Simfoniju br 4. u f-molu op. 36*, *Simfoniju "Manfred" u h-molu op. 58* i *Simfoniju br. 6 u h-molu op. 74 (Patetična simfonija)*, ubraja se u kompozitorova četiri najpoznatija simfonijska dela.

ANDREJ BURSAC, dirigent

Diplomirao je klavir i dirigovanje, a potom stekao zvanje magistra dirigovanja.

Umetničku karijeru započinje kao dirigent čuvenog hora „Josif Marinković” iz Zrenjanina, na čijem čelu se našao ubrzo posle smrti svog oca Slobodana Bursaca, legendarnog vođe ovog ansambla, nastavivši već naredne 1994. godine njegov rad i negovanje prepoznatljivog, specifičnog stila interpretacije, posebno duhovne muzike. Ovaj sastav je tokom svoje bogate istorije, pored titule najboljeg hora sveta (stečene 1987. u velškom gradu Langolenu), osvojio brojne nagrade i gostovao na najprestižnijim scenama u zemlji i inostranstvu.

Dirigentsku aktivnost Andrej Bursac dalje razvija saradnjom s ansamblima i institucijama poput Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu, Simfonijskog orkestra i Hora Radio-televizije Srbije, Vojvodanskog simfonijskog orkestra, Simfonijskog orkestra i Hora Akademije umetnosti u Novom Sadu, Vojvodanskog mešovito hora, Novosadskog kamernog orkestra, ansambla „Camerata Academica” i drugih, pokazujući veliku raznovrsnost umetničkog delovanja. Njegov repertoar obuhvata horske i simfonijske, odnosno koncertantne kompozicije, veliki broj vokalno-instrumentalnih formi, dela operskog i operetskog repertoara, kao i ostvarenja za kamerni orkestar, a najzad i numere iz oblasti popularne muzike.

Pod pokroviteljstvom Vlade Vojvodine, umetnik 2006. godine osniva Vojvodanski mešoviti hor, s ciljem dostizanja visokih umetničkih dometa, s kojim izvodi brojne koncerte u zemlji i inostranstvu. Repertoar hora obuhvata klasične i savremene vokalno-instrumentalne kompozicije, kao i dela standardnog horskog *a cappella* repertoara.

Dirigujući mnogim ansamblima, od kamernih, horskih, operskih, pa sve do orkestarskih, ravnopravno negujući horski, instrumentalni i vokalno-instrumentalni žanr, Andrej Bursac pokazuje podjednak senzibilitet i prema tradicionalnom i prema savremenom muzičkom izrazu.

Zaposlen je kao redovni profesor Akademije umetnosti u Novom Sadu i šef Katedre za dirigovanje. Bio je gostujući predavač na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, a od 2008. do 2012. i član Gradskog veća za kulturu Novog Sada. Godine 2011. pokrenuo je inicijativu da se grad Novi Sad kandiduje za evropsku prestonicu kulture i bio prvi predsednik Organizacionog odbora „NS EPK”.

SIMFONIJSKI ORKESTAR AKADEMIJE UMETNOSTI

Iako su profesori i studenti Akademije umetnosti od samog nastanka ove visokoškolske ustanove negovali kamerno i orkestarsko muziciranje, povod za osnivanje Simfonijskog orkestra Akademije umetnosti bio je završni koncert 13. Susreta muzičkih akademija Jugoslavije, održan u Novom Sadu 24. maja 1986. godine. Tom prilikom studenti s različitih jugoslovenskih visokih muzičkih škola učestvovali su u pripremi Mocartovog *Rekvijema* i Listovog *Koncerta za klavir i orkestar br. 1*, pod dirigentskom palicom maestra Mladena Jagušta. Posle uspešno izvedenog programa, tadašnje rukovodstvo Akademije, na čelu s dekanom prof. Nenadom Ostojićem, odlučuje se za formiranje stalnog simfonijskog ansambla čiji će sastav činiti studenti AU koji bi u toku svog školovanja imali prilike da realizuju po dva ili više projekata za vreme studijske godine. Na ovaj način, svaki student instrumentalista stekao bi praktično iskustvo orkestarskog muziciranja, koje ga čeka i u budućem profesionalnom radu. Već u decembru 1986. godine ovaj ansambl predstavio se publici zajedno s Mešovitim horom Akademije umetnosti, što će biti gotovo redovna praksa sve do danas. Naime, pored simfonijske muzike, orkestar će u toku tri decenije svog postojanja često izvoditi repertoar koji uključuje mise, oratorijume i druga vokalno-instrumentalna dela.

Simfonijski orkestar Akademije umetnosti ostvario je do sada oko 80 koncerata u Novom Sadu, a neretko su programi bili izvođeni i u Kolarčevoj zadužbini u Beogradu, u Negotinu, Somboru, Zrenjaninu i Subotici.

Posle dugogodišnjeg delovanja maestra Mladena Jagušta, stalni dirigent ansambla danas je prof. Andrej Bursac, a kao gostujući dirigenti nastupali su Željka Milanović, Fedor Prodanov, Berislav Skenderović, Saša Nikolovski Đumar (Makedonija), Tomislav Fačini (Hrvatska), Ilmar Lapinš (Litvanija), Mark Rassel Smit (SAD), Klaudio Vandeli (Italija) i dr.

Repertoar Simfonijskog orkestra čine dela prevashodno romantične epohe (Skrjabin, Brahms, Frank), ali i opusi bečkih klasičara (Hajdn, Mocart, Betoven) i baroknih majstora (Bach, Hendl, Koreli). Poslednjih desetak godina na programima su i ostvarenja muzike 20. i 21. veka (Orf, Šostakovič, Kančeli, Štatkič, Vrebalov).

Sa Simfonijskim orkestrom Akademije umetnosti nastupali su naši renomirani umetnici: Rita Kinka, Kemal Gekić, Iris Kobal, Ištvan Varga, Dejan Bogdanović, Irina Jašvili, Dorijan Leljak, Ratimir Martinović, Željko Lučić, Milan Miladinović, Mihajlo Zurković, Aleksandar Tasić, Laura Levai Aksin, Robert Lakatoš, Jasminka Stančul, Dejan Mladenović, Florijan Balaž, Jadranka Petrović, Ljudmila Gros i mnogi drugi.

O DELIMA

Komična opera **Figarova žendba** napisana je 1786. godine po uzoru na istoimenu komediju Pjera Bomaršea (Pierre Beaumarchais). Iako je izvođenje ovog dramskog komada bilo zabranjeno zbog tematike koja potencira otvorenu kritiku plemstva, Mocartova opera je ubrzo postala jedno od najuspešnijih scenskih dela iz njegovog opusa. Ona, naime, osuđuje „pravo prve noći“ (ius primae noctis) po kojem je svaki plemić mogao da prvu bračnu noć provede sa sluškinjom koja se udaje na njegovom posedu, pre nego što to učini njen muž. Time Bomarše, a sa njim i Mocart, direktno prozivaju mračne zakone vlastodržaca svog vremena. No, provociraju tu književnik i kompozitor i druga politička i društvena pitanja, aktuelna čak i danas, s tim što to čine groteskom i komedijom. Uvertira opere od posebnog je značaja, stoga se često izvodi kao samostalni koncertni komad. Početna razigrana i tiha melodija u tempu *presto* ubrzo prerasta u splet svečanih slavljeničkih zvukova iz kojih na trenutke izviru melodije pastoralnog prizvuka. Spojem ovakva tri ambijenta, Mocart je već u prvim taktovima uvertire slušaocima predstavio višeslojnost celog dela.

Koncert za flautu i orkestar br. 2 u D-duru KV 314, napisan je 1778. godine po naredžbi flautiste Ferdinanda de Žana kojeg je naručilj kasnije odbio platiti. Razlog tome bila je činjenica da je Mocart ovaj koncert, koji je u originalu napisao za solo obou godinu dana ranije, rearanžirao i prilagodio potrebama flaute. Princip na kojem se temelji ovaj koncert je izmena sola (flauta) i tuttija (orkestar) što i jeste karakteristično za Mocartove rane solističke koncerte. Nakon uverljivog i svečanog uvoda orkestra, nastupa flauta uz pratnju gudača izlažući pevnu melodiju koju potom predaje ostatku orkestra. Danas se ovaj trostavčni koncert svrstava u grupu najvažnije muzičke koncertne literature za flautu i obou.

PETAR POPOVIĆ, flauta

Petar Popović je stručni saradnik na Akademiji umetnosti u Novom Sadu (2018) i solo-flautista Simfonijskog orkestra RTS-a (2017). Školovanje je započeo u klasi Marijane Josipović Mirković, a srednju muzičku školu „Isidor Bajić“ završio u klasi Aleksandre Horvat. Diplomu osnovnih akademskih studija stekao je na Akademiji umetnosti u klasi mr Laure Levai Aksin u roku od tri školske godine (2010-2013). Usavršavanje je nastavio u Nemačkoj, na Visokoj školi za muziku u Majncu (Hochschule für Musik Mainz), gde je završio dvogodišnje master studije (2013-2015) u klasi prof. Dejana Gavrića, nakon čega i studije trećeg stepena (Konzertexamen; 2015-2017) u istoj klasi, sa najvišim počastima. Paralelno je završavao i dvogodišnje master studije (Performance Klassik; 2015-2017) na Visokoj školi za muziku u Lucernu (Hochschule Luzern-Musik) u Švajcarskoj, u klasi prof. Pirmina Grella (Pirmin Grehl). Doktorirao je na Akademiji umetnosti pod mentorstvom prof. Laure Levai Aksin, odbranivši doktorski umetnički projekat pod nazivom „Novi znak za novi zvuk“ (2022). Finalista je Međunarodnog takmičenja „Saverino Gazzelloni“ u Italiji (2019), polufinalista Međunarodnog takmičenja flautista u Krakovu (7th Krakow International Flute Competition 2017), laureat Međunarodnog takmičenja „Petar Konjović“ u Beogradu (2014), polufinalista izraelskog Međunarodnog takmičenja flautista (Israel International Flute Competition 2013), laureat takmičenja „Tahir Kulenović“ (2011), dobitnik prvih nagrada na Međunarodnom takmičenju „Davorin Jenko“ u Beogradu (2011, 2013).

Bio je zaposlen na poziciji druge flaute u Državnom simfonijskom orkestru Majнца (Philharmonisches Staatsorchester Mainz) u Nemačkoj, u koncertnoj sezoni 2014/15, a nakon toga i u Simfonijskom orkestru „Musikkollegium Winterthur“ u Švajcarskoj, tokom koncertne sezone 2016/17. godine. Nastupao je, između ostalog, sa ansamblom Akademije Lucernskog festivala (Ensemble of Lucerne Festival Academy), Simfonijskim orkestrom Tirolskih svečanosti u Austriji (Tiroler Festspiele), Nemačkim kamernim virtuoza iz Berlina (Deutsche Kammer-Viruoson Berlin), kao i sa Švajcarskim omladinskim simfonijskim orkestrom (Schweizer Jugend-Sinfonie-Orchester).